

Återbetalningsskyldig för hela kontraktssumman

Makarna ingick under hösten 2004 ett avtal med en byggfirma om leverans och uppmontering av en komplett stomme till en nybyggd villa på makarnas fastighet i Värmdö. Den totala kontraktssumman var 435.000 kronor och betalning skulle enligt entreprenadavtalet erläggas i tre rater vartefter att tre leveranser (angivet som "leverans 1, 2 och 3" i entreprenadavtalet) var utförda. Den 7 januari 2005 levererades en viss del av husstommen. Därefter höll byggfirman inne leveranserna. Makarna hävde då den 22 januari 2005 entreprenadavtalet och begärde återbetalning av vad de hittills hade betalat av kontraktssumman, dvs 210.500 kronor. Grunden för hävningsförklaringen var att makarna ansåg att byggfirman var i dröjsmål med leverans och montering.

Tingsrätten, vars dom fastställdes av hovrätten, ansåg inledningsvis att konsumenttjänstlagen var tillämplig mellan parterna. Därefter prövade tingsrätten huruvida byggfirman haft rätt att hålla inne resterande del av de avtalade leveranserna och därtill hörande montering eller om firman skulle anses ha varit i dröjsmål samt om dröjsmålet i så fall hade berättigat makarna att häva avtalet.

Byggfirman påstod att man ingått nytt avtal när det gäller betalningsvillkoren och att de återstående betalningarna därvid skulle erläggas enligt zum-um-zug-principen. Firman menade att man avtalat om att resterande leveranser skulle ske genom fyra transporter och att makarna skulle erlägga 70.000 kronor vid varje transport – totalt 280.000 kronor.

Tingsrätten var av uppfattningen att det var byggfirman som hade bevisbördan för att parterna avtalat något annat än vad som framgick av det skriftliga entreprenadavtalet. Beviskravet måste därtill ställas högt med hänsyn till att byggfirman i egenskap av näringsidkare påstod att parterna kommit överens

om en betalningsplan som inte framgick av något av parterna underskrivet dokument.

Mot makarnas förnekande fann tingsrätten att byggfirman inte styrkt att makarna muntligen skulle ha accepterat de nya betalningsvillkoren som byggfirman faxat till dem. Inte heller förelåg avtalsbundenhet genom så kallat konkludent handlande även fast makarna erlagt en betalning om 70.000 kronor vid en första transport därefter. Tingsrätten menade att deras handlande måste ses mot bakgrund av vad de själva anfört som motiv för betalningen, nämligen att dessa 70.000 kronor var en delbetalning av den summa som skulle erläggas vid "leverans 1" enligt vad som angavs i entreprenadavtalet. Makarnas uppfattning fick även stöd av vad som framgick av en i målet omtvistad originalkvittens som angav "delbetalning 1".

På så sätt var makarna utifrån entreprenadavtalet inte i dröjsmål med sin prestation då betalning för "leverans 1 och 2" skulle ske först efter montering som inte hade utförts. Vid dessa förhållanden hade byggfirman enligt konsumenttjänstlagen inte haft rätt att hålla inne de återstående leveranserna varav följer att byggfirman skall anses ha varit i dröjsmål.

Dröjsmålet har enligt tingsrätten varit av väsentlig betydelse för makarna då de endast hade en tillfällig bostad. Vid bedömningen beaktades även svårigheten för makarna att få en ny leverantör att ta över och leverera och montera den del som byggfirman hållit inne. Vid dessa förhållanden hade makarna haft rätt att enligt 29 § första stycket konsumenttjänstlagen häva entreprenadavtalet i dess helhet. Byggfirman blev sålunda återbetalningsskyldig för hela den del av kontraktssumman som makarna betalat. Hovrätten fastställde tingsrättens dom.

Makarna företrädde av advokaterna Andreas Hagen och Claes-Göran Ullman på Advokatfirman INTER.